

La tribuna

En defensa de la funció pública

La campanya populista de desprestigi contra el funcionariat criminalitza el col·lectiu

JAUME

Bartumeu

Es que hem estudiat a l'Institut Espanyol de Batxillerat recordem a l'escriptor **Mariano José de Larra** que va denunciar amb aquella frase del «Vuelva usted mañana» la insuportable burocràcia funcional espanyola de principis del segle XIX.

He volgut recordar **Larra** i la seva definició dels funcionaris com aquells que treballen poc i malament per posar en evidència que aquesta crítica tan verenuda seria avui molt injusta si es dirigeix a tot el col·lectiu de treballadors de l'Administració Pública.

I això és el que estan fent alguns aquí per justificar les retallades salarials: ficar tots els treballadors i treballadores públics en un mateix sac, sense tenir en compte que els funcionaris no són només els qui es dediquen a la tasca administrativa al Govern, als Comuns o a les entitats parapúbliques. També ho són metges o mestres, per posar dos exemples de professionals que tenen a les seves mans el nostre futur o els dels nostres fills.

La consolidació de l'estereotip sobre els funcionaris com si fossin uns ganduls i acomodats recalcitrants no és acceptable.

Però en el context de la crisi actual, aquesta campanya, del més pur estil populista d'extrema dreta, adreçada a criminalitzar tot el col·lectiu, s'amaneix amb el missatge que són uns privilegiats.

Vull dir aquí que no tinc cap mena de dubte que hi ha fonament per a segons quines valoracions. Ho he comprovat empíricament, en l'exercici de responsabilitats de Govern, del 1990 al 1992 i del 2009 al 2011.

Que sobreviuen en l'Administració empleats públics, gens modèlics, és una evidència de la qual poden donar fe els seus propis companys. Però hem de reconèixer que

són molts més els funcionaris que clamen contra els excessos d'alguns col·legues i la seva falta de compromís.

Hi ha multitud de funcionaris, amb vocació i compromís de servei públic, desaprofitats i desanimats en una estructura de l'Administració Pública que és urgent de reformar.

L'Administració Pública andorrana s'assembla al que han definit **A. Castiñeira** i **J. M. Lozano**, professors d'Esade (Universitat Ramon Llull) parlant de la situació a Catalunya: «Una administració en la qual massa sovint, com se sol dir, si treballa bé no passa res, i si treballa malament, tampoc».

Però passar d'aquesta evidència a desacreditar-los professionalment i presentar-los com una tropa de ganduls insolidaris és lleig, molt lleig.

En l'Administració Pública andorrana els professionals amb vocació de servei públic no són ganduls.

A Andorra, com arreu d'Europa, al centre de l'ofensiva ideològica ne-

Cal el reconeixement, la valoració, la promoció i el prestigi del servei públic, dels servidors públics, és a dir dels funcionaris

oliberal hi ha dos elements a destruir.

D'una banda, el primer, el concepte mateix de públic, perquè el nou capitalisme desacomplexat vol colonitzar espais fins ara vedats com la sanitat pública, universal i de qualitat.

D'altra banda, el segon, el concepte de servidor públic.

EN AQUESTA MENA de paradigma d'home nou neoliberal, que la CEA i l'EFA ventilen periòdicament, qualsevol rastre o indicatiu de seguretat del lloc de treball o regulació en les relacions laborals, representa una mena de subversió que cal eradicar. Per això la campanya global contra el funcionariat tracta de criminalitzar el col·lectiu.

NOE

de persones, seleccionades imparcialment pel seu mèrit i la seva capacitat, foren reclutades per fer funcionar amb més eficàcia la societat. Es volia evitar així que l'Estat es fragmentés en faccions, partits o grups de poder amb el risc de convertir el Govern en hostatge de personatges poderosos, en contínua disputa per l'hegemonia, com ja passava amb el feudalisme. O evitar esdevenir estats fallits com Mèxic o regions com Sicília, on grups mafiosos competeixen per obtenir un monopoli de poder».

L'historiador **Diez** segueix:

«En contraposició, una administració eficaç, servida per funcionaris honestos, ben formats i amb una remuneració acceptable, propicia un acatament ciutadà consensuat a la llei i al monopoli democràtic de la força».

En aquest escenari, al mig de la campanya de desprestigi contra el funcionariat andorrà, hem de recordar que bona part de la responsabilitat la tenen uns governants liberals que no només van convertir l'Administració en la seva particular empresa de treball temporal, per atendre una clientela electoral, sinó que van deixar que la massa laboral anés creixent fins a convertir-se en una gran estructura mal feta servir.

ÉS BEN CERT que Andorra necessita una Administració Pública més àgil, transparent, respectuosa amb els ciutadans i ciutadanes i al seu servei. Per això els socialdemòcrates volem continuar treballant en la reforma de la Funció Pública però veiem amb preocupació que, en mig de la gran tensió provocada pel govern de DA, encara no es coneix quina proposta té per dur-la a terme ni, tampoc, se sap si ha previst un calendari per desenvolupar-la.

Però tot això requereix una cosa fonamental: el reconeixement, la valoració, la promoció i el prestigi del servei públic, dels servidors públics, és a dir dels funcionaris. **President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata**

Llegiu els discursos que es pronuncien des dels faristols de la CEA, l'EFA i la Cambra de Comerç: privilegis, seguretats, inflexibilitat, són conceptes escampats a fi de posar-hi en contra una massa creixent de desposseïts de drets, per iniciar una veritable cacera de bruixes contra un sector (docents, metges, bombers, policies, administratius...) que invoquen un món de protecció laboral avui subjecta a l'amatema neoliberal.

Es tracta de permetre'n així l'aïllament i el desmantellament.

Val la pena recordar quins són els orígens històrics del funcionariat. Ho faré citant l'historiador **Xavier Diez**:

«L'estat modern imposà un model mitjançant el qual un conjunt